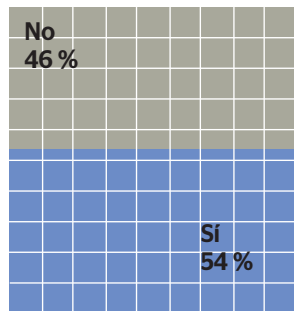

RESULTAT ENQUESTA

Ha actuat correctament el Govern espanyol en el cas de l'Alakrana?

Vota a:
www.dbalears.cat

NOVA ENQUESTA

Hauria d'haver consensuat Aina Calvo la ubicació del nou recinte firal abans d'anunciar-la?

BLOGS

Xarxes socials, de moda

Ara diuen que estan de moda les xarxes socials: *LinkedIn*, *Facebook*, *Twitter*... Jo faig servir aquestes. Com qualsevol 'invent', tenen partidaris i detractors... Passeja't per *Google* i ho veuràs. Mentrestant, et convido a tastar-ho i ja m'ho contaràs... Us pas la meua llista, breu i incompleta, de twitters de les Balears... Ah! i el darrer dijous de mes, *twittpalma!*

<http://toniroig.balearweb.net/>

'Revistes pamflet' de propaganda

L'Ajuntament de Bunyola s'ha gastat un mínim reconegut públicament de 8.000 € en dues revistes pamflet de propaganda pepera. I a totes dues hi figura el nom d'un tal 'Toni Fuster' com a director. El tal Fuster, un desconegut, no consta per enlloc, vull dir que no existeix cap document que indiqui que estigui en nòmina ni res semblant.

<http://notesdediari.wordpress.com/>

Lectors

Bústia

Què som?

Parlant amb uns veïns de l'especial tractament fiscal que reben les illes Canàries, va sorgir un nou tema de conversa: i nosaltres què som, illencs o balearics? Les teories van començar a fluir com l'aigua de les fonts ufanes, a premedes. Vam parlar durant hores sense arribar a cap acord. Semblàvem talment el Consell de Mallorca. Pareix mentida que una qüestió tan senzilla com identificar-nos davant el món ens deixi l'amarga sensació que som a mig fer. Mallorquins, menorquins, eivissencs i formentencs, una bona combinació d'illencs, com també són illencs els canaris perquè viuen en illes. Som quatre illes que parlen català, encara que cadascuna ho vulgui fer en les seves entonacions i varietats al gust. Políticament tampoc no ens podem queixar, perquè de partits polítics n'hi ha a rompre. Cal ser realistes: hem passat tant de temps vivint en les nostres bombolles illenques que la qüestió no és saber què som, sinó assumir que gairebé no existim en el món, de tantes coses que som alhora. La nostra identitat com a poble, com a estat o com a nació està completament fragmentada perquè hem passat dècades sent una de les millors màquines de fer diners d'Espanya. Aquesta alienació ens ha impedit construir la nostra pròpia identitat diferencial cultural, fiscal i legal. Ara som moltes coses, som hotels, som ciment

i som platges plenes de botelles de cervesa buida. Som estacionals. Som la piscina de Pedro J. Ramírez i som Can Ganxo. Som els paisatges meravellous de la serra de Tramuntana. Som l'edifici esfondrat de Palma. Som germans separats pels murs invisibles de la Mediterrània. Som els boscos mallorquins de la pel·lícula *Bearn* amb Fernando Rey, els jardins de Raixa i Bunyola. Som les esglésies dels pobles, els ajuntaments, les obres d'art, els escriptors i els lectors, els malalts i els metges. Som la mar, som l'aire que respirem, els pins morts sense tallar de Cala Murta, el castell de Bellver, els carrers plens de fems de Palma, la universitat. Som la fam, la coa de l'atur, la crisi, Son Espases, els cementeris, les urbanitzacions i la casa d'estiu del rei. Som l'olivera de la plaça de l'Olivar. Som l'amor que neix a l'estiu dins l'aigua enfront d'un hotel qualsevol. Som un equip de futbol que ningú no vol comprar i del qual tothom treu profit. Som els mercats, els policies, el veí sud-americà que posa vint vegades la mateixa cançó de reggaeton, som la gent de les barriades, de la part forana, dels petits pobles. Som els obrers, els advocats, els rics, els pobres, els botellots, els judicis dels corruptes, els centres comercials, la vida que fuig lentament a les llars dels ancians i la solitud esglaiadora de poder recórrer tota l'illa en hores. Som la Costa Nord. Som l'aero-

port buit a l'hivern. Som la base de l'OTAN al puig Major que ens priva als civils del millor paisatge del món sencer (l'heu vist mai?). Som el far de Formentor i el mirador d'en Colomer. Som Cabrera. Som els infants, els joves i els adults que no volen envellir mai. Som les mares, els pares i els fills. Som els vius que s'agenollen davant els seus avantpassats l'1 de novembre. Som els casats i els fadrins. Som illencs, balearics i foners i, en temps de Franco, també adjacents. Què som en realitat? No ho demaneu mai a cap veí, vos ho dic de veres, perquè ho som tot sense voler i encara no ho sabem dir.

JUAN M. SÁNCHEZ..Palma.

Les IV Jornades d'estudis locals de Sóller

Com ja és habitual a aquestes altures de l'any per quarta vegada consecutiva, el 6 i 7 de novembre varen tenir lloc les Jornades d'estudis locals de Sóller. Enguany s'hi han presentat 22 treballs, tot mantenint la participació habitual. Les comunicacions presentades afavoriren el coneixement de tot tipus de primícies documentals fruit de la tasca dels ponents, alhora que permeteren gaudir de l'apassionant exercici d'intercanvi de dades i materials en el decurs de les sessions amb el públic assistent i entre els mateixos investigadors.

Després de quatre anys, pot dir-se que el projecte de les jor-

nades és un èxit. La implicació dels sollerics garanteix que les jornades es mantinguin vives, gràcies a un públic ampli i participatiu i a uns investigadors autòctons (a més d'amateurs) que signen gairebé en un 100% els treballs presentats. Dins el calendari de jornades d'estudis locals arreu de Mallorca, pot dir-se que Sóller s'hi ha fet un lloc i un nom.

Enguany, les jornades han estat dedicades al modernisme, aprofitant l'avinentsa de la recent restauració i obertura al públic del monumental casal de Can Prunera. Malauradament, no s'hi han pogut dur a terme, perquè algunes dependències (entre les quals, la sala d'actes) encara no estan acabades. Segurament podran fer-s'hi el 2010, o si més no en anys posteriors. Finalment, fórem acollits a Can Dulce, on igualment gaudirem d'un entorn acollidor. Cal dir que ha estat un encert traslladar les jornades des de l'Oratori de Santa Caterina del Port, la qual cosa ha afavorit una millor accessibilitat.

L'esdeveniment va concloure amb un agradable dinar al restaurant Can Gata, un escenari ideal per a la tertúlia i per intercanviar impressions finals, i amb una visita guiada per Can Prunera que ens va descobrir fil per randa tot l'univers artístic i creatiu del modernisme que acullen les seves parets. En suma, unes excel·lents jornades en tots els sentits.

MANEL GARCÍA. Palma.

www.dbalears.cat

Visita la Fotogaleria d'El sector agrari surt al carrer

Bibicaricatures.com

